

§ 3.

Samtidig med denne Lovs Strafftræden ophæves de tilsvarende Lønningsbestemmelser i Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af 25de Juli 1867 §§ 3, 4 og 5 samt de i Tillægslov til denne af 17de Maj 1873 §§ 1 og 2 fastsatte Lønningstillæg.

§ 4.

De foran anførte Lønningsregler gøres ogsaa anvendelige paa de overtallige Underofficerer ved Generalstabens topografiske Afdeling samt paa Bøssmageren ved Kjøbenhavns Væbning, hvilken sidste som hidtil henregnes til ældste Lønningssklasse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De nu gældende Lønningsforhold for Hærens faste Underofficerer, Spillemand og Haandværkere ere ordnede ved Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af 25de Juli 1867. Allerede 6 Aar efter indsaa man Nødvendigheden af at forbedre disse Lønninger, hvilket skete ved de i Lov af 17de Maj 1873 om Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren indeholdte Lønningstillæg, der bl. a. forhøjede Lønningerne for de Underofficerer og de med disse ligestillede, der havde tjent i over 5 Aar, med Beløb fra 96 Kr. til 144 Kr. aarlig, hvorved dog den yngste Halvdel af Stabsjergenter i ældste Lønningssklasse blev forbigaaet. Siden den Tid ere Underofficerernes Lønninger forhøjede med det paa de aarlige Finanslove bevilgede „Dyrtdstillæg“, der for Sergenter andrager ca. 51—66 Kr., for Overjergenter ca. 76—88 Kr. og for Stabsjergenter ca. 94—147 Kr.

Det kan imidlertid næppe siges, at de sidstnævnte Tillæg staa i et rimeligt Forhold til Livsvilkårene i vort Samfund, og navnlig ikke, at de have fulgt disse Udvikling i de forløbne 25 Aar; det har allerede længe været en Kendsgerning, at vore Underofficerer leve under høist trykkende økonomiske Forhold, der gøre en Forbedring af deres Stilling til en paatrængende Nødvendighed.

Det maa derfor erindres, at den Afdeling, som vore Underofficerer have til Ansættelse i Civiletaten (ved Postvæsenet, ved Toldtaten, i Arrestforvarerembeder o. s. v.), er saa ubetydelig, at man næsten slet ikke mere tør regne med den, hvorfor Tjenesten i Hæren for dem er en Livsstilling, til

hvilken de maa føle sig bundne, naar den først en Gang er valgt. Da desuden Forholdstallene mellem de forskellige Grader ere alt andet end gunstige, ere Forfremmelsesforholdene i høj Grad trykkede (Hæren er normeret med 1026 Sergenter mod 324 Overjergenter og 212 Stabsjergenter foruden de overtallige Underofficerer ved Generalstabens topografiske Afdeling).

Det er derfor meget almindeligt, at Sergenter endnu efter 8—10 Aars Tjeneste (Levealder ca. 30—32 Aar) staa i yngste Lønningssklasse; for Tiden har endog ca. $\frac{1}{5}$ af Sergenter i denne Lønningssklasse en Tjenestetid mellem 8 og 13 Aar. I ældste Lønningssklasse for Sergenter ville disse gennemsnitlig kunne staa, indtil de have 16—19 Aars Tjeneste (Levealder ca. 38—41 Aar), og endog mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af denne Klasse staa for Djebliffet med over 16 Aars Tjeneste. Naar Forfremmelsen fra Sergent til Overjergent gennemsnitlig sker i den anførte Alder, bliver Følgen, at største Delen af Overjergenter har over 20 Aars Tjeneste, og at Forfremmelsen til Stabsjergent først finder Sted i en fremrykket Alder.

Hvad her er anført om Underofficerstanden i sin Helhed gælder ogsaa, og i forøget Grad, Hærens Spillemand og Haandværkere. De første ere særdeles uheldigt stillede med Hensyn til Forfremmelse, de sidste kunne endog slet ikke avancere.

Naar man ser hen til disse ugunstige Forfremmelses- og Lønningsforhold, og særligt til, at den nuværende laveste Sergentslønning i de første 5 Aar — foruden Overmundering, men indbefattet Brød,